

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIII.

Plutarchus & Dionysius Halicarnasseus ab eodem propemodum errore
vindicati. Cap. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70886)

καλός αὐτός. καλός quod interposuimus esse
 huic loco necessarium, quilibet facile perspicere pote-
 rit, lectis iis quae supra ex Arnodio & Clemente
 Alexandrino attulimus. Nec hoc ulli mirum videri
 debet, fuisse omissum, cum id factum sit propter κα-
 λός sequens. Scriptores enim magis diligētes quam
 docti, putarunt hoc commissum esse, priorum incu-
 ria scriptorum, ut unam dictionem bis ponerent,
 itaque unum καλός ἐ medio sustulerunt, quod iam
 a nobis in suum locum reponendum fuit. Atque
 haec haecenus.

Plutarchus & Dionysius Halicarnassicus ab
 eodem propemodum errore vindicari.

CAP. XV.

NON opinor nobis vitio vertetur, si saepius doc
 nostro libello Plutarchum inferre conati fuerimus,
 cum etiam similia ab aliis factitata esse videamus.
 Quare non desinā auctori tam deprauato molestus
 esse. Itaque in libro περὶ δεισιδαιμονίας sic inquit:
 Οὐ γὰρ γῆς ἀντίφραξις ἐν μέσῳ χροιάδης φοβέρον,
 οὐδὲ δειδὸν ἐν καιρῷ ποδῶν σμιας πρὸς σελῶν
 ἀπαντισάσας, ἀλλὰ δειδὸν τὸ τὸ δεισιδαιμονίας σκό-
 πος, εὐπεσόντος ἀνθρώπου συγγεία, καὶ τυφλώσαι
 λογισμῶν ἐν πρᾶγμασι μάλιτα λογισμῶν δεομέ-
 νοις, γλαυκοεσθῶδοις γὰρ ἤδη κύμασι ταράσσει πόν-
 τος, ἀμφὶ δ' ἀνερα γυρεῖον ὀρθὸν ἴσα νέφος, χημῶ-
 νος σῆμα: τὸ ἰδὼν κυβερνήτης. &c. Quo in loco,
 quod

quod à nemine adhuc observatum est, γλαυκῆ οὐρα
 δοῖς mendosum omnino est. nosq. ex vestigijs
 quis hoc modo esse legendum putamus, de τῷ
 cabulo tria facientes, γλαυκῆ οὐρα βαθὺς. Atq. hanc
 nostram coniecturam comprobavit insignis quidam
 locus, in quem postea incidimus, qui legitur
 Heraclidem Ponticum, ubi hanc sententiam
 locho tribuit, hoc modo: Ἀρχίλοχος μὲν
 θεῶν κούρῃσι δὲ θεῶν δὲ θεῶν τὸ πῶλε μὲν εἶπε
 θαλαττῶν κλυδῶνι, λεγόντων ὡς ἔπος.

Γλαυκῆ οὐρα, βαθὺς γὰρ ἡδὴ κύμασι πειρατοῦ
 Πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα γυρῶν ὄρθον, ἴσα γὰρ
 Σῆμα χερσῶνος. κίχων δ' ἔξ ἀελπίης ὄρθον
 Notandum autem hoc loco est, videri Archilochi
 integrum poema ad hunc Glaucum scripsisse,
 prius diversis poematibus illius nomen inserit
 ut videre est ex alio eiusdem poetae carmine,
 à diversis in medium adducitur. Carmen autem
 lud tale est:

Τοῖος γὰρ ἀνθρώποισι θυμὸς γλαυκῆ λεπίστῃ
 ὄνητοῖς, ὀκίσσω Ζεὺς ἐφ' ἡμέρω ἀγῶ.
 Hic locus me admonet, ut & similem quandam
 cum apud Dionysium Halicarnassem emendam
 τῶν θεῶν τῶν ἐχθρῶν ἀπομνημονεύων δὲ δούτερω; ubi hoc
 ex Euripidis Melanippe profert versus:

Οὐκ εἰμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πείθεσσι
 Ὡς ἔργων θαλακτιμορφία.
 quorum postremum nonnulli sic legendum putant.

Ant. Mure
 Varia Lectio
 LIII
 28

Ὡς ἔρανος δ' ἀλαστο γῆ μορφήν μίαν. quod mihi, ut ingenuè fatear, non probatur. Ego libentius & verius hoc pacto legerim:

Ὡς ἔρανος γαῖαν ἢ μορφήν μίαν. facilis enim est lapsus ex αὐ in ἀλ. Nec Euripides tria unquam, sed duo tantum elementa constituit, teste Sexto philosopho contra Mathematicos, cum inquit: Ex terra autem & aethere Euripides, ut licet accipere ex eo quod dicit:

Aethera canto ipsum, rerum terramq; parentem.
Et Probo, qui in Ecloga 6. Virgilij de elementis agens, sic inquit: Consentit in numero Euripides, sed speciem discriminat, terram enim & aëra inducit principia, sorori declaravit. Ad ipsum etiam testatur Vitruuius lib. 8. cap. 1. Euripides auditor Anaxagoræ, quem philosophum Athenienses Deonicum appellauerunt, aëra & terram; eamq; ex caelestium imbrium conceptibus inseminatam, foetus gentium & omnium animalium in mundo procreauisse, & quæ ex ea essent prognata, cum dissoluerentur, temporum necessitate coacta, in eadem redire, quæq; de aëre nascerentur, item in caeli regiones reuerti, neque interitiones recipere, sed dissolutione mutata, in eandem redire, in qua antè fuerant, proprietatem. quo in loco dicit Philander (ut hoc etiam obiter admoneam) doctissimus Vitruuij interpres, illum intelligere locum Euripidis ex Melanippe, quem nos paulo post adducemus, quod quidem

dema

dem de priori parte facile crediderim, sed in prioribus opinor illū ad hos Euripidis versum esse sippo alluisse, qui sic se habent:

Χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐν γαίᾳ
Φύβτα ἐς γαῖαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθέρα
Βλαστάνοντα γῆς, εἰς ἔρανον
Πόλον ἦλθε πάλιν, θνήσκῃ δ' ἔδεν
ἢ γ' ἠνομήριον, δ' ἄκενόν μιν δ'
Ἄλλο πρὸς ἄλλο, μορφῶν ἰδίας ἀπέδεν

Et si has ad prædicandum id quod volumus non ciant, in mediū veniat & Diodorus Siculus, inquit lib. 1. Bibliotheca sue: ἔοικε δὲ αὐτῶν φύσεως ἐδ' Εὐριπίδης διαφορῶν τοῖς ποσῶν μαθητῆς ὡν Ἀναξαγόρου τῆ φυσικοῦ. ἐν γὰρ νύπωη τίδησιν ἔτως,

Ὡς ἔρανος τε γαῖάτ' ἑὶ μορφῇ μία,
Ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχῃ
Τίποθοσι πάντα κἀνέδωκεν εἰς φάος
Δένδρον, πετρεῖα, θήρας, οὐς θ' ἄλιον ἔειπε
Γένος τε θνητῶν.

His iam diligenter lectis, quis non videt, si modo litterarum vestigia examinet, huius locum versum Halicarnassem in medium proferre voluisse.

Ant. Mure
Varia Lectio
LIII
28

Hieron

Hieronymus in Epistolis emendatus & illustratus. item Porphyrij locus restitutus, locaque, quæ ex eo Hieronymus transtulerit, indicata.

CAP. XVI.

Nos apum instar omnia omnium scriptorum scripta peruolutamus, ac percurramus, & ut inquit Poëta de se ipso:

Quo me cunq; rapit tempestas, deferor hospes;

Nunc agilis fio, & merjor civibus vndis

Virtutis vera custos, rigidusq; satelles.

Nunc in Aristippi furtim præcepta relabor. &c.

Sic etiam nos nunc Historicorum, nunc Philosophorum, nunc Oratorum, nunc Poëtarum, nunc Theologorum scripta, quasi tempestate quadam ac vento impulsæ, delibamus ac degustamus, vndique conquirentes, quod nobis vsui esse possit. Nec est quod quisquã miretur, aut potius calumnietur, nos; qui literas tantum profanas profitemur, etiam Theologis, & illis præcipuis, manum admouere.

Sed hoc ut facerem, vel hac unica occasione sum pertractus & impulsus; quod viderem antiquos illos Theologos, qui ex Gentilismo ad Christianismum confluerant, non solum Theologia, sed omnium artium, omnis bonæ litteraturæ, omnis antiquitatis, omnium æniquæ rerum fuisse peritissimos, & ipsam artium, quam vocat, cyclopædiam absoluisse: adeo ut ex illis solum veram antiquitatem & anti-

G quos